

Risteily Tallinnaan 25.10. 2017

Aamulla kello 8.30 havaitsimme jonkin olevan vialla. Linja-autossa oli vain yhdeksän kolmestatoista mukaan ilmoittautuneesta - syyksi paljastuivat vanhentuneet passit! Tilaa isossa autossa oli siis yllin kyllin. Matkaan mahtuivat myös sähkömopomme Tiku ja Taku, jotka tulisivat mukaamme Helsingin Länsisatamaan ja sieltä Tallinnaan. Satamaan saavutuamme otimme mopot käyttöön ja kiiruhdimme laivaan nauttimaan brunssia.

Tallinnassa tapasimme kummiyhdistyksemme väkeä ja etsiydimme sopivaan ravitsemusliikkeeseen. Itse olimme vielä täynnä brunssin jäljiltä, ja lounaan nauttivat seurustelun lomassa vain Peep Papagoi, Elma von-Stryk, Marianne Rebane ja hänen miehensä. Lounaan päätteeksi Neuro-Porvoo tarjosi kaikille kahvin ja jälkiruoan.

Viemisiä ja tuliaisia vaihdettiin, kyseltiin ja kerrottiin kuulumisia. Peep kertoi Viljandin järveen liittyvän tarinan venemiehestä (paadimees) ja tytöstä: Kauan sitten eräänä päivänä Viljandi paadimees vei järven yli tytön ja rakastui tämän sinisiin silmiin. Ei tiedetä mitä järvellä tapahtui, mutta toiselle rannalle päästyään tyttö vilkutti jäähyväisiksi ja meni pois. Venemies on nyt vanha ja harmaa ja soutelee järvellä, kaivaten niitä kauniita sinisiä silmiä. Internetissa on kappale "Viljandi paadimees". Kotiin vietäväksi saimme kauniin Viljandin veneen täynnä makeisia ja airon/kynän ettei yhteys välillämme meren yli katkea. Saimme myös upean kudotun hevosen (hevonen on Viljandin maakuntaeläin), ja oli meidän vuoromme vilkuttaa kun tiemme erosivat.

Ostoksia tehtiin eri puolilla Tallinnaa, etupäässä porukalla lähellä satamaa. Epäonneksemme sähkömopon akusta loppui virta! Sidontaremmistä tehtiin nauha jolla vedettiin sähkömopo ja Ari Lönnqvist satamaan latauspisteelle, akkuun saatiin virtaa ja päästiin laivaan. kyllä se siitä ja onhan sitten muisteltavaa.

Kotimatka alkoi buffet- illallisella, viimeiset ostokset teimme laivalla ja sitten suuntasimme satamassa odottavalla linja-autolla Porvooseen.

